

Υπόθεση C-348/96

Ποινική δίκη κατά Donatella Calfa

(αίτηση του Αρείου Πάγου
για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως)

«Δημόσια τάξη — Τουρίστας υπήκοος άλλου κράτους μέλους —
Καταδίκη για χρήση ναρκωτικών — Ισόβια απαγόρευση διαμονής»

Προτάσεις του γενικού εισαγγελέα A. La Pergola της 17ης Φεβρουαρίου 1998	I - 13
Απόφαση του Δικαστηρίου της 19ης Ιανουαρίου 1999	I - 21

Περίληψη της αποφάσεως

*Ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων — Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Παρεκκλίσεις —
Λόγοι δημοσίας τάξεως — Ποινική καταδίκη για χρήση ναρκωτικών — Ισόβια απαγόρευση
διαμονής την οποία επιβάλλει το δικαστήριο αυτομάτως στους υπηκόους των άλλων κρατών
μελών — Ανεπίτρεπτη*

(Συνθήκη ΕΚ, άρθρα 48, 52, 56 και 59· οδηγία 64/221 του Συμβουλίου, άρθρο 3)

Αντιβαίνει προς τα άρθρα 48, 52 και 59 της Συνθήκης και προς το άρθρο 3 της οδηγίας 64/221, περί του συντονισμού των ειδικών μέτρων για τη διακίνηση και τη διαμονή αλλοδαπών, τα οποία δικαιολογούνται για λόγους δημοσίας τάξεως, δημοσίας ασφαλείας ή δημοσίας υγείας, η εθνική νομοθεσία που επιβάλλει στο εθνικό δικαστήριο, προβλέποντας ορισμένες μόνον εξαιρέσεις για οικογενειακούς ιδίως λόγους, την υποχρέωση να διατάσσει την ισόβια απέλαση από την εθνική επικράτεια των υπηκόων των άλλων κρατών μελών που έχουν καταδικαστεί για τα πλημμελήματα της προμήθειας ή της κατοχής ναρκωτικών ουσιών για προσωπική χρήση.

Η ποινή αυτή παρακωλύει την άσκηση των θεμελιωδών ελευθεριών που διακηρύσσονται

στα ανωτέρω άρθρα της Συνθήκης. Μολονότι δηλαδή ένα κράτος μέλος μπορεί να θεωρήσει ότι η χρήση ναρκωτικών συνιστά κίνδυνο για την κοινωνία δικαιολογούντα τη λήψη μέτρων κατά των αλλοδαπών που παραβαίνουν την εθνική νομοθεσία περί ναρκωτικών ουσιών, προκειμένου να διαφυλαχθεί η δημόσια τάξη, δεν επιτρέπεται η απέλαση κοινοτικού υπηκόου για λόγους δημοσίας τάξεως, κατ' εφαρμογή του άρθρου 56 της Συνθήκης, παρά μόνον αν, πέραν του ότι έχει παραβεί τον νόμο περί ναρκωτικών, η ατομική συμπεριφορά του δημιουργεί πραγματική και αρκετά σοβαρή απειλή κατά θεμελιώδους συμφέροντος της κοινωνίας. Τούτο δεν συμβαίνει όταν η ισόβια απέλαση διατάσσεται αυτομάτως κατόπιν της ποινικής καταδίκης, χωρίς να λαμβάνεται υπόψη ούτε η ατομική συμπεριφορά του δράστη της παραβάσεως ούτε ο εντεύθεν κίνδυνος για τη δημόσια τάξη.